

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obdo/75/2016
Identifikačné číslo spisu:	8208200326
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Pepelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:8208200326.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Východoslovenská vodárenská spoločnosť, a.s., Košice, Komenského 50, IČO: 36 570 460 proti žalovanému: SB INMART, a.s., Bardejov, Duklianska 21, IČO: 31 628 745, zást. JUDr. Rastislav Straka, advokát, so sídlom v Bardejove, Hviezdoslavova 9, o zaplatenie 3 212,37,-Eur s príslušenstvom, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4Cob/60/2015-346 zo dňa 27. apríla 2016 takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4Cob/60/2015-346 zo dňa 27. apríla 2016 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove dovolaním napadnutým rozhodnutím potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti o povinnosti zaplatiť 3 189,57,-Eur s príslušenstvom a trovy konania.
2. V odôvodnení uviedol, že Okresný súd Bardejov rozsudkom č. k. 1Cb 45/2008-321 zo dňa 13.05.2015 rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 3 199,57,-Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 14,75% ročne zo sumy 22,80,-Eur od 15.04.2007 do 14.01.2008 a vo výške 14,75% ročne zo sumy 3 189,57,-Eur od 15.04.2007 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku, t. j. v časti o zaplatenie istiny 22,80,-Eur súd konanie zastavil. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Podaním z 10.09.2013 žalobca zobrať žalobu späť v časti o zaplatenie 22,80,-Eur, keďže ešte v roku 2008 pristúpil k zápočtu listom zo dňa 06.02.2008. Žalobca s čiastočným späťvzatím súhlasil, súd preto v tejto časti konanie zastavil.
3. Podľa súdu prvej inštancie žalobou zo dňa 18.01.2008 sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 96 776,-Sk / 3 212,37,-Eur / spolu s úrokom z omeškania 14,75% ročne z titulu zaplatenia prác - opravy kanalizačnej prípojky - prečistenie upchatého kanalizačného potrubia v mieste zhybky cez potok Kamenec pri Autoservise Škoda, na základe objednávky na opravu zo dňa 09.02.2007. Výkonané práce boli účtované faktúrou č. 0400012107 v sume 96 766,-Sk.
4. Rozhodnutím Slovenskej inšpekcie životného prostredia, Inšpektorátu životného prostredia Košice zo dňa 23.04.2007 v spojení s rozhodnutím Slovenskej inšpekcie životného prostredia - ústredie - Útvar inšpekcie ochrany vôd zo dňa 04.07.2007 č. 1394000907/4969-21513/22/2007/Mar bola žalovanému za

vypúšťanie odpadových vôd do povrchových vôd potoka Kamenec bez povolenia orgánu štátnej vodnej správy s následkom mimoriadneho znečistenia vôd dňa 07.02.2007 uložená pokuta vo výške 20 000,- Sk.

5. Súd mal v konaní preukázané uzavretie zmluvy o dielo na ústnom podklade a písomnej objednávky zo strany žalovaného a nemal pochybnosti o vykonaní prác. Zaoberal sa tiež písomným podaním žalovaného z 12.02.2007 označeným ako objednávka - storno a následkami tohto úkonu. Obchodný zákonník upravil odstúpenie od zmluvy komplexne v § 344 a nasl. tak, že od zmluvy možno odstúpiť v prípadoch, ktoré upravuje zmluva, tento zákon alebo iný zákon. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že si účastníci v zmluve o dielo dohodli možnosť odstúpenia od zmluvy. Podľa názoru súdu bolo dostatočne preukázané, že žalobca dielo vykonal riadne, čo žalovaný potvrdil v konaní pred Slovenskou inšpekciou životného prostredia. Podanie žalovaného adresované žalobcovi preto súd považoval za návrh na zrušenie zmluvy podľa § 43c a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom k jeho akceptovaniu zo strany žalobcu nedošlo.

6. Povinnosti žalovaného súd vyvodil z ustanovenia § 4 ods. 8 zákona č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách v znení zákona č. 276/2001 o regulácii v sieťových odvetviach, podľa ktorého je vlastník kanalizačnej prípojky povinný a/ odstrániť na vlastné náklady pripojenie kanalizačnej prípojky na verejnú kanalizáciu spôsobom určeným prevádzkovateľom verejnej kanalizácie a zabezpečiť opravy a údržbu kanalizačnej prípojky na vlastné náklady. Žalovaný bol povinný na vlastné náklady zabezpečovať opravu a údržbu kanalizačnej prípojky, a to buď sám alebo prostredníctvom kompetentných osôb. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že žaloba je po jej čiastočnom späťvzati dôvodná, v dôsledku čoho rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 3 189,57,-Eur s príslušným úrokom z omeškania.

7. O povinnosti platiť úroky z omeškania súd rozhodol podľa § 365 v spojení s § 369 Obchodného zákonníka. Faktúra žalobcu bola vystavená 06.07.2007 a prevzatá 15.07.2007 s lehotou 30 dní na zaplatenie. Lehota uplynula 14.04.2007, žalovaný bol preto v omeškaní s platením svojho peňažného záväzku od 15.04.2007. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 142 ods. 3 tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

8. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Prešove prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania rozhodnutia súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že rozhodnutie v jeho napadnutej časti o zaplatenie sumy 3 189,57,-Eur je správne a s jeho odôvodnením sa stotožnil v celom rozsahu / § 219 ods. 2 O. s. p. /.

9. Odvolací súd poukázal na ustanovenie § 135 ods. 1 O. s. p. podľa ktorého je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov a kto ich spáchal. Súd museli vychádzať z rozhodnutia Slovenskej inšpekcie životného prostredia, Inšpektorátu životného prostredia košice z 23.04.2007 o uložení poriadkovej pokuty SB IMNART, a.s. za vypúšťanie odpadových vôd do povrchových vôd toku Kamenec bez povolenia Štátnej vodnej inšpekcie, v dôsledku čoho bola uložená pokuta vo výške 20 000,-Sk. Odvolanie žalovanej spoločnosti bolo zamietnuté.

10. V konaní nebolo sporné, že zo strany žalovaného bola daná objednávka zo dňa 09.02.2007 na vykonanie opráv kanalizačnej siete - prečistenie upchatého kanalizačného potrubia v mieste zhybky a cez potok kamenec pri Autoservise Škoda, pričom vykonanie prác žalobca deklaroval záznamom o prevádzke vozidla nákladnej dopravy, čo súvisí s použitými mechanizmami na opravu. Žalovaný sa bránil povinnosti zaplatiť za vykonané práce s tým, že 12.02.2007 objednávku stornoval.

11. Zákon č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a kanalizáciách v § 4 ods. 8 zavádza objektívnu zodpovednosť vlastníka kanalizačnej prípojky zabezpečovať opravy, údržbu kanalizačnej prípojky na vlastné náklady, pričom nebolo preukázané, že pracovníci žalobcu zasypali kanalizačnú prípojku, ako to namietal žalovaný. Navyše v správnom konaní bola riešená zodpovednosť žalovaného za mimoriadne zhoršenie stavu vôd, pričom v zákone č. 364/2004 Z. z. o vodách § 41 ods. 4 sa uvádza, že za pôvodcu mimoriadneho zhoršenia sa považuje ten, kto prevádzkoval zariadenie v čase, keď mimoriadne zhoršenie vôd vzniklo a keď sa preukázala príčinná súvislosť s jeho prevádzkovaním. Preto aj odvolací súd je viazaný riešením otázky zodpovednosti žalovaného za porušenie právnych predpisov.

12. Pokiaľ žalovaný namietal, že listom zo dňa 12.02.2007 stornoval svoju objednávku, odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatoval, že odstúpiť od uzavretej zmluvy je možné iba v prípadoch,

ak je o tom dohoda účastníkov alebo ak to umožňuje zákon / § 344 Obchodného zákonníka /. Po vykonaní diela vzniklo žalobcovi právo na jeho zaplatenie, tak ako to vyplýva z rozhodnutia súdu prvej inštancie.

13. Žalovaný bol v omeškaní s plnením svojho peňažného záväzku, s poukazom na ustanovenie § 365 v spojení s § 369 Obchodného zákonníka je preto povinný platiť úroky z omeškania, tak ako to bolo uvedené v napadnutom rozhodnutí.

14. Krajský súd potvrdil rozhodnutie okresného súdu aj vo výroku o náhrade trov konania. K čiastočnému zastaveniu konania došlo pre zápočet pohľadávky v rozsahu 22,80,-Eur, čo nespochybňuje nárok žalobcu ani v tejto časti. Zápočet je prejavom zániku pohľadávky, pričom pohľadávky ako také nemajú byť sporné. Predpokladom zápočtu je vzájomnosť pohľadávok / § 580 Občianskeho zákonníka /. Zvyšok nároku žalovaný nesplnil, preto použitie § 142 ods. 3O. s. p. možno použiť na riešenie otázky náhrady trov konania v predmetnej veci.

15. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie s poukazom na existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku / ďalej tiež CSP /.

16. Uviedol, že žalobca k odvolaniu žalovaného, ktorým bol napadnutý rozsudok Okresného súdu Bardejov č. 1Cb 45/2008 zo dňa 13.05.2015 podal vyjadrenie, ktoré bolo doručené Okresnému súdu Bardejov dňa 10.07.2015. Toto vyjadrenie nebolo žalovanému doručené ani súdom prvej inštancie a ani odvolacím súdom, čím bola žalovanému odňatá možnosť podať repliku na toto vyjadrenie, prípadne navrhnúť ďalšie dokazovanie v odvolacom konaní.

17. Výška peňažného plnenia, ktorá je predmetom sporu, ktorého sa dovolanie týka, presahuje desaťnásobok minimálnej mzdy, pretože v čase podania žaloby v roku 2008 mesačná minimálna mzda predstavovala sumu 269,- Eur, desaťnásobok nedosahuje 3 189,57,-Eur, ktorá je predmetom konania.

18. Dovolací dôvod je daný rozsudkom ESLP zo dňa 13.01.2015 vo veci Trančíková proti Slovenskej republike.

19. Keďže zo strany odvolacieho súdu v predmetnom konaní došlo k nesprávnemu procesnému postupu tak, ako je to uvedené v ustanovení § 420 písm. f/ CSP navrhuje, aby dovolací súd rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Cob/60/2015 zo dňa 27. apríla 2016 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

20. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu žalovaného uviedol, že jeho vyjadrenie zo dňa 03.07.2015 neprinieslo žiadne nové skutočnosti ani argumentáciu, ale iba opakovalo obsah rozhodnutia súdu prvej inštancie, ako aj dôvody, ktoré už uviedol v priebehu konania. V tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Cdo 23/11 z 13.10.2011 z ktorého vyplýva, že vyjadrenie účastníka konania k odvolaniu druhého účastníka konania by malo byť predložené odvolateľovi vtedy, ak má zásadný vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu. Odňatie možnosti konať pred súdom nezakladá iba sama skutočnosť, že odvolateľovi nebolo predložené vyjadrenie druhej procesnej strany k jeho odvolaniu. Keďže dôvody dovolania žalovaného sú podľa žalobcu iba účelové, navrhuje, aby dovolací súd dovolanie žalovaného zamietol.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací / § 35 C. s. p. / zistil, že dovolanie podala včas strana v spore / § 427 ods. 1 C. s. p. /, zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané / § 424 C. s. p. / bez nariadenia pojednávania / § 443 C. s. p. / preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je dôvodné. Napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu preto zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie / § 449 ods. 1 a § 450 C. s. p. /.

22. Vzhľadom na skutočnosť, že dovolanie žalovaného bolo podané 24.08.2016, t. j. za účinnosti Civilného sporového poriadku, posudzoval dovolací súd jeho prípustnosť podľa § 420 a nasl. C. s. p.

23. Žalovaný podal dovolanie s poukazom na existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f/ C. s. p., podľa ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

24. V tejto súvislosti žalovaný namieta, že vyjadrenie, ktoré podal žalobca k jeho odvolaniu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1Cb 45/2008 zo dňa 13.05.2015 mu nebolo doručené súdom prvej inštancie a ani odvolacím súdom.

25. Ako vyplýva z obsahu spisu, žalovaný podal dňa 01.06.2015 odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1Cb 45/2008 zo dňa 13.05.2015, ktoré bolo žalobcovi doručené 16.06.2015.

Žalobca sa k odvolaniu písomne vyjadril podaním zo dňa 03.07.2015, ktoré bolo súdu prvej inštancie doručené 10.07.2015. Jeho vyjadrenie však žalovanému doručené nebolo.

26. Ako vyplýva z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva / rozsudok vo veci Trančíková proti Slovenskej republike z 13.01.2015 /, aj keď vyjadrenie k odvolaniu neobsahuje žiadne nové skutočnosti alebo argumenty, ku ktorým by sa procesná strana už nebola vyjadrila v predchádzajúcom priebehu konania, prípadne ide o vyjadrenie nemajúce vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu, musí byť druhému účastníkovi daná možnosť oboznámiť sa s ním, ak bolo formulované ako právna a skutková argumentácia. Pokiaľ súd druhej strane takúto možnosť nevytvorí, dochádza k porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie, ktoré je zaručené článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

27. Je potrebné zohľadniť, že vyjadrenie žalobcu bolo formulované ako právna a skutková argumentácia a žalovanému mala byť daná možnosť oboznámiť sa s týmto vyjadrením. Keďže takáto možnosť žalovanému vytvorená nebola, došlo na jeho strane k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolací súd preto dospel k záveru, že postup odvolacieho súdu vykazuje znaky relevantné z hľadiska vady namietanej dovolateľom /§ 420 písm. f/ C. s. p. /

28. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie / § 449 ods. 1,a § 450, § 453 C. s. p. /. V novom rozhodnutí rozhodne súd o trovách pôvodného ako aj dovolacieho konania / § 453 ods. 3 C. s. p./.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.